

Životopis Bedřicha Vašíka

Bedřich Vašík se narodil 15. 1. 1944 v Uherském Hradišti do rodiny sedláků. Rodina žila ve Vracově, kde od roku 1950 navštěvoval základní školu. O umění se začal zajímat už v dětství. Malovat a kreslit se začal učit u akademického malíře, který působil na zámku v Miloticích. Již jako malý se pomáhal starat o rodinné hospodářství. V období kolektivizace jeho rodiče odmítli vstoupit do Jednotného zemědělského družstva, a proto později nemohl studovat na střední škole. V roce 1959 jim byl zabaven všechn majetek.

Hned po základní škole začal pracovat jako dělník ve Šroubárně Kyjov. V roce 1963 nastoupil povinnou základní vojenskou službu do Klatov jako tankista (střelec). Po absolvování povinné základní vojenské služby začal pracovat ve firmě KOVODĚL Moravský Písek, opět na pozici dělníka. Během práce v Kovodělu absolvoval kurzy na vysokozdvizný vozík, svářečský kurz a kurz jeřábníka. Ve 46 letech mu byla nabídnuta lepší pozice, a to prodejce plynových kotlů.

Během základní vojenské služby se seznámil se svou budoucí manželkou Ludmilou na taneční zábavě v sále Lidového domu ve Vnorovech. V roce 1967 měli svatbu a jejich velká láska trvala až do roku 2023, kdy jeho milovaná manželka zemřela. Spolu mají dvě děti (syna a dceru) a dvě vnoučata.

Tvorbě soch se začal věnovat až v 58 letech, kdy vytvořil svou první sochu Anežku Českou, která je umístěna v Březůvkách u Zlína. Jako první sochař u nás začal zhotovovat sochy ze syntetického kamene vyztužené kovovou konstrukcí se závěrečnou povrchovou úpravou tzv. ostaření, kdy dílo připomíná bronz. Na tuto myšlenku ho přivedl profesor Zdeněk Tománek z Uherského Hradiště. Do dnešní doby vytesal celkem deset soch a tři sousoší, vše v nadživotní velikosti. Během vánočního období se věnuje také výrobě betlémů. Dalším velkým koníčkem bylo cestování, navštívil Egypt, Tunis, Kypr, Alžír a Izrael. Právě cesta do Egypta byla pro jeho uměleckou dráhu velkou inspirací.

V současné době spokojeně žije se svým synem v rodinném domě ve Vnorovech a věnuje se svému největšímu koníčku - sochařině.